

Redactor responsabil :
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr.

Pe $\frac{1}{2}$ de an 3 fl. — cr.

Pe un an 6 fl. — cr.

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Anecdote de tot felul.

I.

Țiganul Cula *Coșcolabniță*, făcut'a el ce-a făcut, destul că într-o bună dimineață vecinii se trezesc numai, că sócra Culi, Brijmara, nu mai face larmă în preajma cortului.

Ea adecă, biata, i-și dormia în cort, sub niște țole, somnul cel de veci.

În urma unei adormiri atât de subite, se înțelege, că Cula a fost prins de gendarmii și dus înaintea judecătorului, unde a și fasonat:

— Așa-î, țucu-le, așa-î mâncate-aș, cinștite d-nule, eū î-am făcut apele; n'am vrut eū șă o domor, numai șă o netejeșe pă șpinare, că-î umbla gura prea tare, șapoî . . . șapoî, ce m'oiū face? când î-am dat pace, am gândit că ațipise, dar ea, biata, țepenise . . .

Țiganul în urma acestui splendid pledoar fu dat în judecată, iar tribunalul, considerând o grămadă de circumstanțe „atenuante“, i-l judecă la gădălire de grumaz prin ștreang.

Când Cula ajunsese sub furci, un temnicer mai glumeț îi țise :

- No, Culă, acum vei fi *preamărit*.
- Nicî un năcaj, ma rog, așa-î mare cinște.
- Bine, dar nu va fi plăcută.
- La tóte șă dedă omul.
- Dar la asta una nu prea ușor se dedă omul.
- Dară nu, nimic mai ușor ca hașta, numai ju-

mătate de ceas șă pot birui, apoî mă voiū șimți de tot bine . . .

II.

Tot țiganul Cula a fost întrebat odată de un domn, înainte de catastrofa ce 'l-a ajuns, că ce ar ști el face, când ar ajunge domn mare?

— Aș umbla încălțat tot cu două pãrechî de obdele, — respunse Cula.

— Dapoî, mă țigane, deac'aî fi împărat?

— Divlă brîc! — esclamă țiganul suspinând, — atuncî aș trăi eū bine!

— Cum?

— Dapoî, mâncate aș, aș bea unșórea cu óla! . . .

III.

Putréd de bogat era popa N. din D. Avea el banî cu caru, grău cu hâmbaru, blagă peste blagă.

Maî avea el și o fată mare și frumoasă, încât toți flăcăii din „irașul“ acela se interesaū de ea.

Avea ea și pețitorî destui, ca și fetele cele frumoșe și pline de banî. Dar un necaz era numai : popa bėtrân era zgărcit din cale afară și i-l seuturaū frigurile la gândul, că trebuie se dee zestre cu fata.

În fine însă s'a fost împăcat el și cu acest lucru, pentru că nu avea încotro.

Dă Dumneđu, că întră cei mulți pețitorî, se ivește un oficer frumos, om, pe carele fata, la prima vedere și-a fost pus ochii.

Treaba-i gata. Fidanțarea s'a făcut în scurt timp. Preoteasa, ca toate muierile, de câte ori numai se abatea oficerul pe la casă, în totdeauna se lauda înaintea lui, că fata ei atâta și atâta zestre o-se capete și toate acestea în prezența popii.

Când odată oficerul nu era de față, zgârcitul popă îi dăce preotesei :

— Ce nu-ți ținî fleura, preoteasă? Ce tot îi vorbești ginerelui de atâta și atâta zestre?

— De ce se nu-i spun câtă zestre capetă Marița, ca se știe și el înainte?!

— Nu-i spune, că deacă va ști, că-i multă, atunci face și mai multe datorii!

Marea măiastră.

Coconița Dorotea
Dovedește, că femeea
E dotată de natură
Cu talentul de pictură.

Rafael, când o madonă
Zugrăvea, era iconă
O frumseță ca în raiu.
Dar fără simț, fără grai.

Nu e însă tot aceea
La cucóna Dorotea;
Tot ce dâns zugrăvește
E fidel, încât vorbește.

Plüsch.

Respuns nimerit.

Străinul : În câtă vreme poți merge de la crișmă până la biserică?

Țeranul : Aia, mă rog, depinde de la aceea, cât bea omul.

Advocatul Dr Hodoronc la tribunal.

— Perle iuridice. —

— On. tribunal! Clientul meu merită să fie achitat de sub acusa, că el în noptea anului nou a comis un furt împreună cu jaf. Vina acestei crime o poartă medicul cercual, la care clientul meu a mers cu o țigă înainte de comiterea acestei crime și i-s'a plâns de *însomnie*. Medicul cercual nu i-a dat nici o medicină și deacă i-ar fi dat, atunci clientul meu dormia în noptea amintită ca un butuc. Rog deci totala lui achitare, respective înlocuirea lui cu medicul cercual!

*
— On tribunal regese! Pseudonimul nu este tot atâta ca anonimul. Pseudonimul se pune de regulă la capătul unui articolu *încriminat*, până când anonimul ascunde în zine numele unui eroi din tufă, care poate nici când n'a esistat. Rog deci a se considera articolul *încriminat* de un product *neprodus*, sau de o scriptă *nescrisă*, iar pe scriitorul lui a lachita, cu toate, că ubicațiunea lui nici nu esistă pe charta globului terestru!

Obiceul.

Dómna : Nu mă tot întreba, că ce poftesc? Când am lipsă de ceva, i-ți spun eu. Înțeles'a-i?

Servitóre : Înțeles, s'erut mânilé; afară de aceasta nu mai poștiți ceva?

Numai din vedere.

Orbul I. Cunoști ve domnul acela, care ți-a dat zlotul?

Orbul II. Numai — *din vedere*.

Etatea.

Judecătorul : De câți ani ești?

Arestantul : De 37 de ani.

Judecătorul : În estrasul d-tale stă, că ești numai de 32.

Arestantul : Așa este, dar erî am mai căpătat cincî ani cătră ei.

Nu crede medicilor.

Medrea nu crede în profețiile doctorilor:

— Mai mulți doctori vestiți, — dăce dânsul, —

aŭ prevestit, că socru-meŭ o-să móră de un atac de apoplexie.

— Ei, și? . . .

— Și a murit în urma unei ciocniri de trenuri.

Din matematică.

Mama: Spune-mi, Mițică dragă, deacă eŭ iaŭ din busunarul tatuchii 10 fl. și din aceasta sumă voiŭ trimite „Modei ilustrate“ din București 3 fl. 50 cr. abonament pe 1/2 de an, câți bani î-mi mai rămân?

Mițica: Mai rămâne încă 50 cr.

Mama: Cum? Pentru ce numai 50 cr.?

Mițica: Pentrucă vei mai trimite și „Vulturului“ 6 fl. abonament pe un an.

Nici de-adunat — nici de plug.

Gazda Ion, în zori de ziua,
Pe servul seŭ Leonat,
Cum e vremea pe afară
Î-l trimise ca să vadă;
„Căci senin de-o fi“, — îi dice —
„Vom să mergem la arat,
Iar de-î nor s'adunăm fânul
Ce-î pe jos prin cea livadă!“

Leonat intrând în casă,
Dice: „gazd'o-afară-î reŭ,
Prin senin nori de plóie
Una 'ntr'una fug și fug,
Și așa e slabă treaba,
Căci ađi, să mă credi, dic deŭ,
Nu e nici de-adunat fânul,
Dară nici de mers la plug!“

Bi-bu, bândășeanul.

Care e măgarul?

Servitorul (priv. tdiener) d-nului locotenent *Dîrzu* era cel mai prost soldat în totă armata. Odată î-l tri-

mite d-nul locotenent cu o epistolă amorósă la o damiceleă. Servitorul însă, în loc să dea epistola damiceleii, o dă mamei acesteia. Când d-nul locotenent a înțeles despre acest regretabil lucru, aprins de mânie îi dice servitorului:

— Prostule! Ce ai făcut iară? De altădată, când vreŭ să mai trimit *vr'un măgar* undeva, nu te mai trimt pe tine, *fără voiŭ merge eŭ*.

Oea mai bună ocaștune.

— Curios lucru! Simțesc, că din ăi în ăi, tot mai mult mă părăsește memoria. Ce fac astăđi, până mâne uit.

— Așa? Nu mi-ai putea împrumuta vr'o 10 fl.?

Î-a respuns.

Un voyageur î-și închiriază o odaie într'un otel pe vr'o câteva ore, ca să se odichnească. Când pleacă, numai 30 cr. plătește pentru odaie.

— Mă rog, — îi dice otelierul, — taxa odăii e 50 cr. pe o ăi, adecă pe 12 ore.

— Că eŭ numai 8 ore am stat în ea.

— Atunci poște a mai sta în ea 4 ore, deacă vreŭ să nu rămâni de pagubă cu 20 cr.!

Sensațională aescoperire.

— Haida, Lino, sêrută pe noua ta guvernantă.

— Nu îndrăsnesc, mamă.

— De ce?

— Mi-e frică, să nu-mi dea și mie o palmă, cum a dat lui tata mai deunăđi.

Curios.

— Curios lucru! D-ta î-mi ceri mâna și totuși î-mi ochești piciorere! . . .

Afurisăniile jupânului Schmerzenherz.

- Virfu di la capu tho se fie parafolgero în virfu tornului Eiffel!
- Se sparie princiî de thine!
- Cholera se închirizeze trupu tho!
- Cambiile tho să se bucure de mare circulation!
- De iarna greû se adaposteze pi thine stomachi lupilor!
- Doctor-leben se nu abdică *inche* di thine!
- Panoramistu se faca bun geşeft cu copilu tho!
- Fata tho se nu parasasche casa tho puna la mörte!
- Vómeniî care urit vieaşa se invidieze sortea tho!
- Se imbrace pi thine tri anî imperatu!
- Se alduiasche io pi thine!
- Sufletu tho să se despartaşche cu greu di trupu tho!

Pe stradă.

Băiatul (vindea chibrite): Cumpără, măria-ta, chibrite.

Dommul: Eşti flămënd, băiete?

Băiatul: Nu, dar tata e — sëtos.

Praxa.

Directorul teatrului sê pregătea de o piesă nouă. Al treilea act din numita piesă îi dădea mult de gândit.

— Uită numai, — dice teatralistului, care juca

rolul principal, — în aceasta piesă d-ta ai să fi aruncat pe trepte 'n jos din al treilea etaj, o vei putea-o face asta?

— Cum nu, — răspunde „artistul“, — eu am fost mai înainte — *agent de asigurare*.

Interwiev.

(Făcut de d-nul Hilarion Scriba, archiepăscăresc raportor al «Vulturului»).

La popa Bălan-Bălălău din Boroşineu.

Eû: Să trăieşti, părinte!

El: D-neşeû să te tirăiască!

Eû: Asemenea.

El: Ce vânt te-a adus pe la noi, d-nule Hilarióne?

Eû: Am venit să te interwievez.

El: Pe mine?

Eû: Da, pe d-ta.

El: Deû.

Eû: Deû!

El: În ce afacere?

Eû: Ghici!

El: Sigur în chestia cu alegerea de protopop al Ineului.

Eû: Ai ghicit. D-ta eşti un om genial, pagubă că ven. consistor nu-ţi aureşte bostanul. Dar te rog, spune-mi părinte, pe lângă cine ţini d-ta?

El: Eû? Ghici! Atâta-ţi spun, că nu dau o *ólă* pentru *tótă Gurba*.

Eû: Va să dice nu-ţi place Gurba?

El: Nu!

Eû: De ţi-ar plăcea barem — *gujba*.

El: Nu-'s bale ca la Balan, nici óle ca la Olariu!

Eû: Aha! Acum înţeleg tot. D-ta eşti pe lângă popa Olariu.

El: Ai dreptate.

Eû: Şi din ce pricină? Că dóră părintele Gurbanu din Buteni e un bărbat binemeritat, un preot după *tótă rânduiala* lui Melchisedec, un naţionalist de prima forţă, un adevărat păstor sufletesc chiar şi a unor oi rătăcite de calapodul d-tale.

El: Recunosc, dar totuşi... totuşi... are o mare slăbiciune... cum ar dice proverbul latin: *nullus homo, sine errore!*...

Eû: Aha! Părinţele, d-ta ştii şi latineşte?

El: Ce întrebare şodă! Cum să nu ştiu, că dóră pentru aceea am umblat şapte anî într'o vară la şcola haia mare din Mănerău.

Eû: Pardon dară! Atunci te rog să vorbim niţel latineşte, ca să nu ne înţeleagă nimenea.

El: Bucuros, placă începe!

Eû: Itaque sancte paren'e, tu de felus non vroids audire de protoparente Gurbanus!?

El: Non, odată cum caput!

Eă: Quo causa?

El: Mai multum aldamaşum potemus sperare a parente Olarius, quam a protoparente Gurbanus.

Eă: Et numai astam est slăbiciuneam protopopi Gurbani?

El: Non est destulam?

Eă: Tunc sum in curatum, tu mai bene vroisses pe Olarium cum sanctum spiritum quam pe Gurbanum cum sacrum spiritum.

El: Natürlich!

Eă: Ce? D-ta vorbeşti şi nemţeşte?

El: Cing-cfong-long-cong-bere-vin-şi vinarsong.

Eă: Încă şi chinezeşte?

El: Da.

Eă: Atunci te dau şi eu celuia cui te închină partida lui Gurban, că d-ta eşti uns cu multe unşoruri şi ai mâncat din multe óle.

El: Sigur, dar mai vreă să mai gust dintr'o ólá.

Eă: Ce ólá?

El: No... dapoî — Olariu.

Eă: Apetit bun! — Acum vâd, că d-ta eşti ireparabil.

El: Apoî?

Eă: Apoî, remas bun! Fie-ţi ţerina uşoră!

El: Şi...

Eă: Şi memoria binecuvântată!

El: Fire-ai de ris!

Eă: Şi tu de plâns!

El: Afară, că capu-ţi pere!

Eă: La revedere!

La o masă în ospetărie.

Cavalerul: D-ta, madam, eşti din Bucureşti?

Dama: Da. Şi d-ta, monsieur?

Cavalerul: Eă de aici din Budapesta. Este ceva deosebire între Pesta şi Bucureşti?

Dama: Colosală. Chiar şi mâncări avem mai bune în Bucureşti.

Cavalerul: Cum se poate?

Dama: Prea bine. Dóră la noi în Bucureşti fiecare familie are câte-o bucătăreasă.

Cavalerul: Nicî un lucru rare; la noi în Pesta chiar şi fiecare soldat de rând are câte-o bucătăreasă.

Țiganul pe pat de mörte.

(Anecdotă poporală.)

Un țigan, din întemplantare,
Mi-să bolnăvise rău;
Avea, nu mai știu ce stare
Lâng'o gură de părău.
Însă bóla copleşindu'-l,
Tot ce-avuse-a cheltuit,
Mai pe urmă-'l bătea gândul
Despre modul de trăit. —
Nu era el numai singur
Avea fete și flăcăi,
Mai avea cu el un mugur
În strimtuțul de bordei. —
Vestea despre bóla lui
Aă dus'o cei muncitorî,
Cari la lucrul câmpului
Se duceau adeseorî. —
Audiind acestea tóte,
Fiiî lui cei însurați,
Cari s'afiau prin alte sate
Așezați, dar . . . olintați,
Aă grăbit care cum știe,
(Aducând câte de tóte)
Să-î vorbească, să-'l imbie,
Cave cum vrea și cum póte. —
Unul însă, cel mai mare,
Mai sfătos și mai avut,
Pune la frați întrebare:
„Mai vorbiți, saă a-ți tăcut?”
Apoî pune-se naînte
Și șoptește 'ncetinel:
„Dadă! n'ai mânca plăcinte,
Ori cărniiă de porcîl?
Ori nescăi varză umplută,
Ori friptură de găină?
Ce-ți mai place dintr'o sulă?
Ori mîncî pâne cu slănină?”
— De tóte, deă, ași mânca!
— Eî, dar n'am de unde-ți da!

De loc dice atunci aiul:
„Dup'atâtea 'mbieciuni,
Dar de cumva i-a fi leacul,
Chiar de fragî, ori de căpșuni?”

Dar sfătosul cătrănit:
„Tântălăi ce sunteți voi
(Strigă cătră ei răsît)
Nu vedeți, iarna-î pe noi?”

Unde sunt acum pășuni,
Să-'i aduce-ți lui căpșuni?

Bólele din lume tóte,
Chiar de-ar vrea să-'l facă serum,
Așa ceva nu se póte,
Să-'i aducă acum căpșuni!

Decî, de vreți să m'ascultați,
Liniștea nu-î turburați;
Lăsați-'l pe căpătâi
Și-'l închinați dracului!

Bulbucanul.

Un răspuns poetic.

Abonentul: D-nule poet, ești trimis abonament pentru „Oglinda inimii d-tale” înainte de aceasta cu multă vreme...

Poetul G. Bodnariu: Apoi?...

Abonentul: Apoi, de! Poesiile încă nici până aici nu mi s-au trimis. Ce e aceasta?...

Poetul Bodnariu: Aceasta e — *poetica licența*.

Cine e mai leneș?

Tata: Cine e mai leneș în clasa voastră?

Băiatul: Nu știu.

Tata: Nu știi? Cine e acela, care numai șede, cascade și trândăvește, până când ceilalți băieți lucrează și învață?

Băiatul: ... Domnul învățător.

Carnevalia.

Balul reuniunii femeilor române din Sibiiu.

(Raport special al „Vulturului”.)

Motto: Onoare excepțiilor!
Sibiiu, a doua și după bal.

Un public mai mult *lins* decât distins. Cățane îngâmfate, dame cochete în șlepurî deochiate, damicele până la «haptac» amorzate, bărbați cu crucea în spate, tineri civili cu buzele umflate au jucat în ziua de 5 febr. în șura de la «Gesellschaftshaus», în absența ideii naționale române, de-a — «cosmopolita».

În așa număr mare s'a îmbuldit publicul la acest bal, încât fiecare din cei prezenți ar fi putut prinde câte-un câne de codă și a se învîrti cu el fără pericolul că se va pârli de cineva în spațioasa șură.

Românii nu cercetează acest bal, pentru ca-s'certați și puțin — aristo-focați; străinii nu, pentru că acu-s'doi ani au observat o damă la bal, care în lipsa căciulei, purta musca pe șlep.

Îest'an s'a observat două.

Balul s'a început cu «hora», s'a continuat cu «blamata» și s'a finit cu — «bancrota».

«Hora» a jucat'o năsipul, care se aruncă în ochii opiniunii publice, ca să se creadă, că **balul e românesc**; «blamata» au jucat'o civili, cari de mulțimea cătanelor n'ajungeau la cele câteva fete; «bancrota» a jucat'o întreprinderea balului singură.

Halal de bal! Încă unul ca acesta, și fondul reuniunii femeilor române din Sibiiu îi iese pîrul prin căciulă.

Sapientisat.

Prima recerintă.

Sensahul: Așadară dorința d-tale e, ca să ajung de cassar la cutare bancă?

Aspirantul: Da, numai de cassar, fiindcă e un post frumos și onorific.

Sensahul: Voiu proba ca să-ți aflu dară vr'un post de cassar undeva, dar ai cauțiune?

Aspirantul: Cauțiune nu am, dar am pasaport pentru America.

Împrumutul.

— Știi, că Ilie m'a rugat să-î împrumut 5 fl.?

— Împrumută-l, rogu-te, de cei 5 fl. Fă-o asta pentru mine.

— Cum? Pentru tine?

— Da, fiindcă altmintrelea vine și cere de la mine.

Tromf.

Ungurul (cu îngâmfare): Strămoșii mei erau deja aici pe vremea casei arpadiane!

Knofelblüch Șloime: Nă! Iar ai mei strămoși și-au intabulat deja pretensiunile lor pe casa arpadiană.

Aghic.

Medicul (cătră bolnav): Ce simțești?

Bolnavul: Mă cam mănăcă tălpile de la picioare.

Medicul: Nu ești d-ta cassar la cutare bancă?

Scusă bună.

Soția: Nu 'ți-e rușine a sta totă ziua în pivnița cea cu vin?

Bărbatul: Numai ție vreă a-ți face plăcere prin această, că și așa de mult tot vreă să mă ști sub pământ.

Știri teribile.

* **Voniga — dr.** După cum ne sosește prin telegraful fără de sîrmă senzaționala știre, simpaticul poet dramatico-liric și delirico-mamatic D. Voniga din Giula, a fost în curînd promovată la gradul de *doctor* în științele exotice. Sperăm, că după acest admirabil succes, regele Ciulalongcorn al Siamului i-l va denumi pe lângă sine de atașat sentimental, decorîndul totodată cu ordul „elefantului verde“, la gradul de cavalier pedestru.

* **Fenomen.** În n-rul 4, de la 5 febr. n. a «Revistei Orăștiei», sub titlul «Un mic «roman» de senzație la Orăștia» cetim interesanta știre, că unci «fetițe» abia de 14 ani, de la școala ungurească de acolo, chiar acum, *în timpul iernii* — când păsările călătore sunt din colo de marea mediterană, în țerile calde — i s-a prezentat un — *cocostêrg.* — Nu știm cu siguranță, deacă e adevărată aceasta știre, ori ba, dar deacă da, atunci merită, că clima Orăștiei cu nimic nu se deosebește de ceea al fecundului Canaan. De altmintrelea noi totă responsabilitatea cocostêrgului o lăsăm directorului de la «Revista Orăștiei».

* «**Revoluțiunea valachă**». Omul păcătos se sparie chiar și de umbra lui proprie. Așa și drăgălașii noștri «testvérek», sau mai bine zis «gebrüder», la toți le mirosea a sulite și a cöse, ispăimîntându-se de «descoperirea» unui Schreibe-Moritz. Dar iată, că frica lor s'a transformat *în rușine*. S'a dovedit adevărat, că totă fama despre o «revoluțiune valachă» e o scornitură miserabilă. Perciunile decî nu mai tremură, dar în schimb colosalii castraveți, aceste «ornamente» a mutrelor mosaice au roșit în așa grad, încât anevoie îi mai poți deosebi de ardeii servienești. — O tempora, o — Mozeș!

TELEGRAME.

Seltin, la 3 febr. n. De când Vulturul a zburat din părțile acestea, dascălul Görög a început a resufla mai ușor.

Paris, la 8 febr. n. Renumitul romancier și jidanolofil Zola, estirpatorul moralității al secolului prezente, astăzi, din incidentul pertractării procesului său înaintea curții cu jurați, a primit o majă de depeși din Ierusalim și un sac de perciuni din Galizia. «Clericalul» deputat Hock János încă i-a trimis copia mutrei sale, pe carea însă Zola, la prima privire, a crezut că-i vine din Madagascăr.

Arad, la 2 febr. n. Lucruri nu de toate zilele încep a se petrece aici mai în toate zilele. Anume, părintele călugăr Mangra și cu părintele celibe Papp Ignatie dispută politicește. Vederile lor politice așa seamănă laolaltă, ca turnul Vavilonului cu o potcovă roșă. Pe aici toți și toate sunt de firma credință, că în cele politice încet cu încetul ambii se vor apropia, îndată ce polul nordic se va apropia de polul sudic.

Partea serioasă.

Din public.

Convocare. Neputîndu-se ținea adunarea constituantă convocată pe 2 decembrie 1897 în scopul înființării și respective organizării Desparțământului beiușan al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român,“ — în urmarea autorizării primite dela comitetul central al numitei Asociațiuni, am onore a convoca o nouă adunare constituantă pe 24 Faur 1898 la 11 ore a. m. la școala română gr.-or. din Beiuș, la carea invit cu totă stima pe toți aceia din cercurile pretoriale de Beiuș, Vașcău și Ceica, cari se interesează de înaintarea în cultură a poporului român și de literatura română, ca să participe și să-și dea concursul la organizarea acestui desparțământ.

Beiuș, 5 Faur 1898.

Paul Pap,
advocat.

BIBLIOGRAFIE.

Cătră damele noastre.

„**Moda ilustrată.**“ Primum la Redacțiune n-rul 4 al celei mai necesare reviste pentru sexul frumos. „Moda ilustrată“! Cine ar mai fi și visat înainte de aceasta cu câțiva ani numai, că și noi, Români, o să avem o revistă pentru moda femească, ma chiar o astfel de revistă, cum e „Moda ilustrată“, care pôte sta lângă ori-care fôie parisiană de felul acesta?! — O damă, vrînd să aibă un esterior elegant, plăcut și atrăgător, toate acestea numai prin îmbrăcămintea frumoasă și elegantă le pôte ajunge. Aceasta admirabilă revistă are chiemarea de a desvolta bunul gust în ce privește eleganța esteriôră a damelor noastre. Afară de aceasta ea mai conține și o însemnată parte literară. — N-rul 4 conține următorul sumar: *Pălărie pentru dame tinere*, *Cronica modei*, *L cru de mână*, *Explicarea gravurilor*, *Tribuna feministă*, *Toaletă pentru domnișore*, *Mișcarea feminină*, *Toaletă pentru patinaj*, *Toalete de visite*, *Convorbire* (Papa și chestia femească. — *Diverse*), *Toaletă pentru dame tinere*, *Grup de toalete*, *Grup de pălării*, *Pelerină de postay*, etc. *Partea literară*: *Trei versuri*, *Frunze veștede*, *Romanul unui monah*, *De departe*, *Stat guvernat de femei*, *Serenadă*, *Felurimă*, *Cronică*, *Șaradă*, *Premii pentru Moda ilustrată*, etc. — Conține 10 diferite ilustrațiuni de modă (escelente). Acest număr are totodată și un supliment, care represintă un tipar croit de *pelerină ultima modă*, în mărime naturală. — Cu un cuvînt, aceasta minunată revistă întrece într-o tôte pe „Divat Ujság“-ul unguresc. — Costul abonamentului la aceasta revistă e pe un an 6 fl. 50 cr., care sumă e a să trimită înainte „Administrației Moda ilustrată în București (România), pa-sagiul Maca. — Apare în fiecare Sâmbătă.

Recomîndăm călduros damelor noastre aceasta revistă escelentă.

A eșit de sub tipar „*Cartea de instrucțiune militară pentru școlile de sărgi de infanterie ces. și reg.*“ compusă de d-nul Dimitrie Bardosi, locotenent c. și r. în Reg. de Inf. nr. 37. Editura auto-ului. — Salutăm cu bucurie acest pas al d-nului Bardosi de a introduce și manuale românești în armata comună, pe carea

de altmintrelea în mare parte o formează voinicî românî. Acest manual e spre mare folosință atât soldaților activi, cât și rezerviștilor, ma pentru cei asentați, dar cari încă n'au pășit în serviciu, este un adevărat călăuz în cele mai elementare științe militare.

O recomandăm mai ales în atențiunea d-nilor notari, cari cu ocaziunea asentărilor ar face bun serviciu, dând câte-o cărticică de aceasta fiecărui asental român de sub mîna sa. — Prețul unui exemplar e numai 55 cr. plus 3 cr. porto postal, și e de a se procura directe de la autorul : D. *Fardosi*, locotenent la Inf. Rgmt n-ro 37. *Oradea-Mare* (Nagyvárad.)

POSTA REDACȚIUNEI.

I. V. Ioanoviciu. Precum vedeși, adresa vi s'a cores și foia va merge regulat la *Fitzesd*. — Rugăm însă și noi a vă ținea cu promptitudine de termenul fixat (cel m. scurt timp). — Salutări cordiale !

Lili. Sunt prea slăbuțe, nu se pot publica. În deosebî poesia «*La cules de cucuruz*» e foarte slabă, ar mai trebui îngrășată cu cucuruz ca să se pōtă publica. Dintre «*vițurile*» trimise vom ale, e pe cele mai bune — pentru foc.

Sapientisat. Raportează-ne despre tōte lucrurile de pe acolo. Trimite-ne și «*manupropriul*». — Salutare !

N. L. S. Nu-'i mai putem crede, nici chiar să stai în creștet, pentru că știi ce ȳice latinul : „*qui semel mentitur, non facile credimus*“.

Geografulu. «*Geografia*» d-tale neconținēnd destul umor, nu sē pōte publica.

Don Ramiro. Ești prea comod, mai scrie ceva, dar scurt și bun. — Salutare !

Cic. De și nu e de un interes general, v'am făcut pe voie și am publicat'o. — Rugăm vr'o s hiță umoristică despre vieața nocturnă de pe acolo. Merită, că dând mai cu grosul, ne va succede a corege pe cei rătăciți și pe cele naive. — Salutări căldurose dela archipăsărescul stimător al d-vōstră ! Am dori mult se pu'em schimba câteva vorbe în persōnă. Credem însă, că în curēnd ne vom abate și pe ac'o.

Vasilica din Curticiu. Veți, ȳilele mereu se duc, tu stai tăcēnd ca un butuc; s'așeaȳă rōua preste vii, tu nu-mi mai «*scrii*», tu nu-mi mai «*scrii*» !

Servius Tuleu. Ne întrebî, care fōie e mai respândită pe rotogolul globului de imală? Î-'i respundem : «*Vulturul*», fiindcă el e abonat în tōte părțile lumii. Î-l are regele Menelik în 2 exemplare, sultanul Abdul Hamid în 3 esemplare, regele Siamului Ciulalongcorn î-l are în 6 esemplare simple și în 2 esemplare de lux exotic; apoi î-l mai are ciobanul Cârșan, care î-l pōrtă în straiță din țară 'n țară. — Prețul lui pe un an e numai 100 fl., dar pentru aceea noi î-l dăm bucuros și cu 6 zloți. — Salutări cordiale !

Prețuri moderate.

La bereria lui

Mâncări gustuōse.

M a r t i n D o b r ă n s z k i

fost „Wittman“

în ARAD, strada Forray.

Promite o atențiune deosebită pentru publicul românesc.

A R A D.

Bere escelentă.

Vinuri bune.

P â n ă l a 30 m a r t i e

poți cumpăra cu 25% ori-ce mai ieftin în prăvălia lui

N Á D O R L. & C O M P.

Oradea-Mare (str. Arborele-Verde).

Col mai mare magazin de ghețe femești și bărbătești. Tōte articolele de modă pentru bărbați.

Cel mai bogat asortiment de pălării.

Prețuri surprinzătoare de ieftine.

Cămeși albe și colorate, gulere, manchette, cămeși de saten, ciorapi, mânuși, cravate, parfumerii, portmonee, bastōne și bumbi,

TELEFON.

TELEFON.